

Η ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ

Ἡ ὀρειβασία σπόρ πού γεννήθηκε ἀπὸ τὴν ἔμφυτη ἀνθρώπινη τάσι νὰ ποθῆ νὰ ἐρευνήσῃ τὰ μυστικὰ τῆς Φύσεως, τὴν ἀναζήτησι τῆς γαλήνης τοῦ βουνοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀγριωποῦ μεγαλείου τῶν παρθένων δρυμῶν, τὴν θριαμβευτικὴ λάμψη τῶν ἀτραπῶν τῶν καταιγίδων καὶ τὴν ἀπέραντι λευκότητα τῶν χιονισμένων πλαγιῶν, χολυβδώνει τὰ νεῦρα, τὴν ψυχὴ καὶ τὴν ἀνθρώπινη καρδιά, δαμάζει τὸ πάθος πού ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς καθημερινῆς βιοπάλης καὶ ζωντανεύει τὴν αὐτοκυριαρχία καὶ πνευματικὴ ὄρμη γιὰ νέες κατακτήσεις.

Ἀνάμεσα στὴν σιγαλιὰ τοῦ δάσους, στὸ συμφωνικὸ γλυκοκελάϊδιμα τῶν πουλιῶν καὶ κάτω ἀπὸ τὴν χιονισμένη βουνοκορφὴ, μέσα στὰ σύμβολα τῆς αἰωνιότητος τοῦ χρόνου, γραμμὴ καὶ συμπλεγμάτων ὁ ἄνθρωπος στέκεται εὐλαβικὸς προσκυνητῆς καὶ νοσταλγὸς κάποιας προαιώνιας καὶ ἄγριας καταγωγῆς του, ἐκστατικὸς θαυμαστῆς τῆς Θείας Κοσμογονίας. Ἀναμετρᾷ τὴν τεράστια ἀπόστασι τοῦ χρόνου ποὺ τὸν χωρίζει ἀπὸ τὴν πρωτόγονη σπηλιά του, ἴσα μὲ τοὺς σημερινούς πολεοδομικοὺς κολοσοὺς καὶ αὐθόρμητα προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὸν μεγάλο νόμον τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ.

Ἡ ὀμαδικὴ ὀρειβατικὴ ζωὴ ἔστω καὶ λίγες ὥρες ἀνάμεσα στὰ φαράγγια καὶ γκρεμοὺς σὲ καταπράσινα λειβάδια, κοντὰ στὰ χεῖλη ἀπόκρημνων ἀβύσων, ἀνατράσσει τὸν ἐσωτερικὸν ἀνθρώπινον κόσμον στὴν σκέψη καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ φωτίζει τὸ πνεῦμα γιὰ νὰ τὸ πλησιάσῃ στὴν ἀντίληψη τοῦ ιδεώδους τῆς κοινωνικῆς ἀγάπης. Μακρὰ ἀπὸ τὸ σφυροκόπημα τοῦ κουραστικοῦ πολιτισμοῦ, πέρνει ὁ ἄνθρωπος ἠθικὰ καὶ σωματικὰς δυνάμεις ἀπὸ τὸ βουνὸ γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν πόλι δυνατὸς μαχητῆς τοῦ καθημερινοῦ του μόχθου.

Ἄντ. Οἰκονόμου